

Господарът му рекълъ:
— Вземи си каквото искашъ.
Гороломчо взель две фурни хлъбъ и
две качета сланина, па си тръгналъ.
Вървълъ, какво вървълъ, стигналъ цар-
ски дворецъ. Разбралъ, че голъма тъга
цири въ двореца. Наскоро царьт плу-
валъ по море. Явило се морско чу-
довище. Развълнувало толкова силно мо-
рето, че царьт щълъ да се удави.

— Какво ще ми дадешь, царю, — из-
викало чудовището, за да прекратя бу-
рята и да спасишъ живота си.

— Каквото поискашъ, — отвърналъ
царьт.

— Искамъ да ми дадешь първото живо
същество, което те срећне, като излъ-
зешъ на бръга. Ще дойда следъ три
месеца да си получа наградата. Ако не
я получа напълно, ще идвамъ всъки три
месеца самъ, или ще пращамъ мои бли-
зки люди, докато ми се издължишъ на-
пълно.

— Добре, — съгласилъ се царьт, като

мислѣлъ че, както винаги, най-напредъ
ще го срећне ловното му куче.

Но преди да слѣзе на бръга, той ви-
дѣлъ, че тритѣ му дъщери дошли да го
посрещнатъ. Царьт се натжилъ много.
Разгласилъ по цѣлото царство, че който
погуби морското чудовище и освободи
дъщерите му, ще се ожени за една отъ
тѣхъ. Никой не се решилъ. Наель се
само единъ хитъръ царедворецъ.

Тъкмо въ това време пристигналъ и
Гороломчо въ царския дворецъ. Примо-
лилъ се да го приематъ на работа.

Взели го да помага въ готовницата.

Минали три месеца. Дошелъ денътъ,
когато чудовището трѣбвало да дойде за
най-голъмата царска дъщеря. Гороломчо
помолилъ сѫщия денъ да го освободятъ
отъ работа, да се поразходи.

Презъ това време царската дъщеря
отиша край морето, седнала край бръга
и заплакала, защото знаела какво я чака.
Тя не вѣрвала въ силитѣ на царедво-
реца, който седѣлъ, скрѣть въ единъ
храстъ.

Дошелъ Гороломчо. Поздравилъ цар-
ската дъщеря, па ѝ рекълъ:

— Не бой се, царкињо! Азъ ще се
разправя съ чудовището.

Въ това време се зачулъ страшенъ
шумъ въ морето, и триглаво чудовище
се явило край бръга. Царедворецътъ из-
бѣгалъ, а чудовището извикало:

— Ей, Гороломе, ти ли си?

— Азъ съмъ.

— Ела ме измъкни отъ водата!

Гороломчо доближилъ до бръга, диг-
налъ своя мечъ, който тежалъ триста
килограма, и отсѣкълъ съ единъ замахъ
тритѣ глави на чудовището. То потъна-
ло въ морето. А Гороломчо се върналъ
въ двореца.

Тогава при освободената царска
дъщеря дошелъ царедворецъ, запла-
шилъ я съ сабята си и рекълъ:

— Ще кажешъ на баща си, че азъ
съмъ те избавилъ отъ страшното чудо-
вищо. Иначе ще отговаряшъ съ живота си.